

## LA PECADORA

I tornaran a la cleda,  
les oveilles desgarrades.

*Ahir com lliri tendre d'angèlica puresa  
creixies i flories en la paterna vall  
i amb ton encís ornaves l'altar de l'honradesa  
que s'alça al mig de l'atri del temple del treball.*

*En ton esguard fulgia l'estel de la innocència  
i et dibuixava els llavis un candorós somris;  
formosa i escaienta, vesties amb decència  
i obrant fístons i randes ta vida era feliç.*

*Avui noia inconscienta, caiguda al pou del vici,  
deixes l'amor dels pares, la llar on has viscut  
i ostentes ta bellesa, bellesa d'artifici,  
perduda la vergonya, venuda la virtut.*

*Passeges, voluptuosa, les teves carns impures  
vestida amb elegància i amb joies de brillants;  
sedenta d'erotisme i amb ànsies d'aventures,  
amb ton mirar impúdic conquestes els aimants.*

*I en veure que et somriuen l'amor i la riquesa  
—tot ignorant tal volta que es fonen com la neu—  
et dreces envanida mateix que una deesa  
i a n'els humils que passen te'ls mires amb menyspreu.*

*Mes ai quan demà vegis que en plena juvenesa  
la vida per tu entona un càntic hivernal,  
quan vegis que es derroca la joventut malmesa  
i ta follia enclotes al llit d'un hospital.*

*Quan vegis, dolorida, que el món et desempara  
i els rics que t'adularen et donen a l'oblit  
i massa tard compreguis que ja no pots ser mare  
perquè de tes entranyes la mort s'ha ensenyorit.*

*Llavores, sols llavores, calmat el teu desvari,  
com altra Magdalena cercant la redempció,  
remontaràs la cima cruenta del Calvari  
i besaràs les llagues dels peus del Redemptor.*

*I el bon Jesús miran-te, dirà: «Vina coloma  
ferida i encegada per la mundana llum;  
acosta't i no temis floreta sense aroma  
que al cel les flors marcides retroben el perfum.»*

A. BALASCH TORRELL